

Ang Basahon ni Daniel - Gatus ug Kaluhaan ug Lima

Pag-abli sa Kamahinungdanong Kahulogan sa Tagna: Paghubad sa Daniel 11:40 ug sa mga Implikasyon Niana alang sa Modernong Kristiyanidad

Jeff Pippenger
2024-03-09

Ang bersikulo kuwarenta sa Daniel onse nagsugod sa panahon sa katapusan, apan ang bersikulo nag-ila sa duha ka mga panahon sa katapusan, ug busa nagtugot sa estudyante sa tagna sa pagpaangay sa nahaunang panahon sa katapusan ngadto sa ikaduhang panahon sa katapusan. Sa dihang kini nga aplikasyon himoon, ang linya sa kasaysayan sa mga Millerita nga nagsugod niadtong 1798, nagdagan nga kapareho sa kasaysayan sa Tinipong Bansa sa Amerika niadtong 1989. Ang duha ka mga linya nag-ila sa linya sa tinuod nga Protestante nga sungay ug sa linya sa Republikano nga sungay sa mananap nga yuta sa Pinadayag kapitulo trese. Ang duha ka mga linya nagsugod sa panahon sa katapusan niadtong 1798, ug ang panahon sa katapusan niadtong 1989 yano nga mokompleto ug mohatag ug ikaduhang saksi sa mga timaan sa kamatuoran nga gibuksan sa bersikulo.

Ang lihog sa ikatulong manulonda miabot niadtong Oktubre 22, 1844, apan napalangay pinaagi sa pito ka tuig nga pagrebelde gikan sa 1856 ngadto sa 1863. Ang pag-abot sa ikatulong manulonda gisubli niadtong Septiyembre 11, 2001. Ang 1863 gilarawan pinaagi sa unang pagpahimutang sa karaang Israel sa Kades ug sa pagrebelde sa napulo ka mga espiya, ug ang Septiyembre 11, 2001 gilarawan pinaagi sa ulahing pagpahimutang sa karaang Israel sa Kades ug sa pagrebelde ni Moises. Ang pagrebelde sa 1863 nagrepresentar sa unang pagrebelde sa Kades, nga miresulta sa hukom sa kamatayon didto sa kamingawan. Ang pagrebelde sa Septiyembre 11, 2001 nagrepresentar sa ulahing pagrebelde sa Kades, nga miresulta sa kamatayon sa pagpangulo sa Laodicean nga Adventismo.

Ang pagkanaug sa manulonda niadtong Agosto 11, 1840, nga maoy nagpasiugdang sa kalihukan gikan sa 1840 ngadto sa 1844, nga gitawag ni Sister White nga usa ka mahimayaong pagpadayag sa gahum sa Dios, nagtimaan sa Septiyembre 11, 2001 ug nagpaila sa usa ka mahimayaong pagpadayag sa gahum sa Dios.

“Ang manulonda nga naghiusa sa pagmantala sa mensahe sa ikatulong manulonda mao ang magadan-ag sa tibook kalibotan pinaagi sa iyang himaya. Dinhi gitagna ang usa ka buluhaton nga moabot sa tibuok kalibotan ug adunay dili kasagarang gahum. Ang kalihokan sa pag-abot sa Ginoo sa 1840–44 maoy usa ka mahimayaong pagpadayag sa gahum sa Dios; ang mensahe sa nahaunang manulonda gidala ngadto sa matag estasyon sa pagmimisyon sa kalibotan, ug sa pipila ka mga nasod dihay pinakadakong relihiyosong interes nga nasaksihan sa bisan unsang yuta sukad sa Repormasyon sa ikanapulog-unom nga siglo; apan kini pagasapawan sa gamhanang kalihokan ilalom sa katapusang pasidaan sa ikatulong manulonda.” *The Great Controversy*, 611.

Ang unang pag-abot sa ikatulong manulonda niadtong Oktubre 22, 1844 (ang unang Kadesh), mao unta ang pagtapos sa buluhaton, apan ang katawhan sa Dios mipili sa pagpili ug bag-ong pangulo ug sa pagbalik sa Ehipto. Pag-abot sa 1863, ilang “gitukod pag-usab ang Jerico,” inay sa pag-apil sa buhat sa Dios sa pagpukan sa mga paril sa Jerico. Busa sila gitunglo, pinaagi sa kamatayon didto sa kamingawan.

Ug niadtong panahona, gipatugnan sila ni Josue, nga nagaingon: Tinunglo sa atubangan sa Ginoo ang tawo nga motindog ug motukod niining lungsora sa Jerico; sa iyang kamagulangan nga anak ibutang niya ang patukoranan niini, ug sa iyang kamanghuran nga anak iyang patindogon ang mga ganghaan niini. Josue 6:26.

Sama sa karaang Israel didto sa unang Kadesh, nga misalikway sa mensahe ni Josue ug Caleb, ang pagrebelde sa modernong Israel didto sa unang Kadesh (1863), nagdala ibabaw kanila sa tunglo ni Josue. Sa dihang mibalik ang ikatulong manulonda niadtong Septiyembre 11, 2001 (ang kataposang Kadesh), nagsugod ang kataposang buluhaton sa wala pa pukanon sa Dios ang Jerico ug ang mga paril niini.

Ang Oktubre 22, 1844 nagtimaan sa pag-abot sa ikatulong manulonda, ug sa pagbuhat niana, kini nagtimaan usab sa pag-abot sa haduol nang Domingo sa kataposang mga adlaw. Ang 1863 nagtimaan sa katapusan sa panahon sa pagsulay sa ikatulong manulonda nga nagsugod niadtong Oktubre 22, 1844. Busa, ang 1863 usa ka simbolo sa haduol nang balaod sa Domingo, kay si Jesus kanunay nagrepresentar sa katapusan pinaagi sa sinugdanan. Sa 1863, ang nasod nabahin ngadto sa duha ka hut-ong, ug sa ingon usab, sa balaod sa Domingo, ang duha ka hut-ong igapadayag.

Ang panahon sa pagsulay sa ikatulong manulonda sa kasaysayan sa mga Millerite nagsugod niadtong 1844 ug natapos niadtong 1863, ug ang sinugdanan ug ang katapusan, silang duha gimarkahan sa balaod sa Domingo sa kaulahiang mga adlaw. Sa kasaysayan tali sa sinugdanan (1844) ug sa katapusan (1863), atua ang pagrebelde sa kalihokan sa mga Millerite (1856). Busa, ang maong yugto nagdala sa timaan sa “Kamatuoran.” Ang pagbalik sa Kades sa ikaduhang higayon niadtong Septiyembre 11, 2001 nagtimaan sa sinugdanan sa proseso sa pagsulay sa ikatulong manulonda, nga magatapos sa haduol nang moabot nga balaod sa Domingo, sumala sa gipakita nga panag-ingnan sa 1863.

Gikan nianang balaod sa Domingo hangtod nga mosira ang tawhanong panahon sa pagsulay, ang Jerico ug ang mga kuta niini pagapukanon, subay sa ehekutibong paghukom batok sa bigaon sa Babilonia nga girepresentahan nianang kasaysayan. Ang bersikulo kwarenta nagsugod sa 1798, ug matapos sa haduol nga moabot nga balaod sa Domingo diha sa bersikulo kwarenta ug uno. Ang panahon sa katapusan sa 1798 nagarepresentar sa sulod nga linya sa iglesia sa Dios, nga nagsugod sa mga Millerita sa kalihokan sa unang manulonda hangtod sa kalihokan sa ikatulong manulonda ug sa usa ka gatus kap-atan ug upat ka libo. Ang tanan anaa sulod sa usa ka bersikulo.

Ang gubat tali sa hari sa amihanan nga nagsugod uban sa pagsaka sa gahum sa hari sa habagatan niadtong 1798, gidala ngadto sa iyang katapusan niadtong 1989, sa dihang ang hari sa habagatan napildi pinaagi sa usa ka alyansa tali sa ikalima ug ikaunom nga mga gingharian sa tagna sa Biblia. Ang gubat sa hari sa amihanan ug sa hari sa habagatan nga nagsugod niadtong 1798, giila sa mga

Millerita ingon nga usa ka pakiggubat batok sa Roma, nga ilang nakita nga yano lamang mao ang duha ka makapahimong kamingawan nga mga gahum sa pagano ug sa kapapahan. Sa dihang natapos ang gubat niadtong 1989, ang tanan nga tulo ka makapahimong kamingawan nga mga gahum nalambigit, ug kini nagtimaan sa sinugdanan sa mahimatikdang hulagway sa tagna mahitungod niadtong tulo ka mga gahum nga nagamando sa kalibotan ngadto sa Armagedon, nga sa heograpiya girepresentahan diha sa bersikulo kwarentay-singko sa Daniel onse.

Ang mga bersikulo kuwarenta hangtod kuwarenta'y singko nag-ila sa mga dinamikang propetiko sa tulo ka mga gahom nga nagdala sa papa ngadto sa iyang katapusan sa taliwala sa mga dagat ug sa mahimayaong balaang bukid. Sa hustong pagsabot, ang propetikong kasaysayan nga girepresentar sa bersikulo kuwarenta'y uno naglakip sa mga bersikulo kuwarenta'y uno hangtod kuwarenta'y kwatro.

Busa, sugod sa panahon sa katapusan niadtong 1989, uban sa ikaduhang saksi sa 1798, nga nagtimaan sa sinugdanan ug katapusan sa gubat tali sa hari sa habagatan ug sa hari sa amihanan, ang bersikulo kwarenta ug uno hangtod kwarenta ug upat nag-ila sa tulo-ka-pilo nga panaghiusa sa usa ka kapapahan kansang makamatay nga samad naayo na, ug ang bersikulo kwarenta ug singko mao ang dapit diin siya moabut sa iyang katapusan. Ang mga bersikulo, kon duolon gikan niining panglantaw, nagapresentar ug usa ka kasaysayan nga anaa sa gawas sa iglesia sa Dios, maingon man usab sa girepresentar sa relasyon tali sa pito ka mga timri ug sa pito ka mga iglesia diha sa basahon sa Pinadayag.

Ang linya sa propetikong kasaysayan nga girepresentahan sa 1798 nagarepresentar sa panguna sa imbestigatibong paghukom, ug ang linya nga nagsugod sa mao usab nga punto sa 1989 nagarepresentar sa panguna sa ehekutibong paghukom. Ang 1798 sa panguna nagahatag ug paghatag-diin sa buluhaton sa mensahero nga nagaandam sa dalan alang sa Mensahero sa Pakigsaad, ug ang 1989 sa panguna nagahatag ug paghatag-diin sa buluhaton sa mensahero ni Elias.

Sugod niadtong 1798, sa dihang giablihan ang basahon ni Daniel, nakita nato ang pagdugang sa kahibalo mahitungod sa kasaysayan sa tagna diin si Cristo nagamando sa Iyang katawhan ngadto sa usa ka pakigsaad nga relasyon nga nagatuman sa malungtarong pagkahiusa sa pagka-Dios ug sa pagka-tawo. Kadtong pakigsaad sa kataposang adlaw giila sa makadaghan sa Kasulatan.

Ania karon, ang mga adlaw moabot na, nagaingon ang Ginoo, nga magahimo ako ug bag-ong tugon uban sa balay sa Israel ug uban sa balay sa Juda: Dili sumala sa tugon nga akong gihimo uban sa ilang mga amahan sa adlaw nga gikuptan ko sila sa kamot aron pagulaon sila gikan sa yuta sa Egipto; nga ilang gilapas ang akong tugon, bisan ako nahimong bana nila, nagaingon ang Ginoo: Apan mao kini ang tugon nga akong pagahimoon uban sa balay sa Israel; Human niadtong mga adlaw, nagaingon ang Ginoo, ibutang ko ang akong kasugoan sa ilang kinasuloran, ug isulat ko kini sa ilang mga kasingkasing; ug ako mamahimong ilang Dios, ug sila mamahimong akong katawohan. Ug dili na sila magtinudlo ang tagsatagsa sa iyang silingan, ug ang tagsatagsa sa iyang igsoon, nga magaingon, Ilhon ninyo ang Ginoo: kay silang tanan makaila kanako, sukad sa labing ubos kanila hangtod sa labing daku kanila, nagaingon ang Ginoo: kay pasayloon ko ang ilang kasal-anan, ug dili ko na hinumdoman ang ilang sala.

Jeremias 31:31–34.

Ang tanang mga manalagna nagtimaan sa kataposang mga adlaw, ug ang pulong nga “kataposang mga adlaw,” diha sa profesiya nagrepresentar sa yugto sa panahon sa paghukom. Ang unang manulonda miabot niadtong 1798, sa panahon sa katapusan, aron sa pagpahibalo sa pag-abli sa paghukom niadtong 1844, nga mao usab ang pag-abot sa kataposang mga adlaw. Ang kataposang mga adlaw mao ang “mga adlaw” ni Jeremias nga moabot, sa dihang ang Dios “magapasaylo” sa “kadautan” ug “dili na magahinumdom pag-usab” sa mga sala sa Iyang katawohan. Kana nga buluhaton natuman pinaagi kang Cristo, ingon nga Labing Halangdong Saserdote sa antitipikal nga adlaw sa pagpasig-uli, sulod sa “kataposang mga adlaw.”

Kon ang Millerite Adventism nagpadayon pa unta pinaagi sa pagtoo sa paglakaw diha sa naga-uswag nga kahayag sa ikatulong manulonda nga miabut niadtong Oktubre 22, 1844, atua na unta sila karon sa ilang walay katapusang puloy-anan uban kang Jesus. Mao kini ang buot ipasabot ni Jeremias sa dihang siya nagaingon, “human niadtong mga adlaw.” “Kadtong mga adlaw” mao ang mga panahon nga matagnaon nga mitultol ngadto sa, ug natapos niadtong, 1844. Mao kini ang “mga adlaw” nga gihisgutan sa Daniel kapitulo dose.

Apan umadto ka sa imong dalan hangtod sa katapusan; kay ikaw mopahulay, ug motindog sa imong bahin sa katapusan sa mga adlaw. Daniel 12:13.

Sa “katapusan sa mga adlaw,” o sumala sa giingon ni Jeremias, “human niadtong mga adlaw,” gituyo ni Cristo nga ibutang ang Iyang Kasugoan diha sa mga sulod nga bahin sa Iyang katawhan ug isulat ang Iyang Kasugoan ibabaw sa mga kasingkasing. Ang mga sulod nga bahin mao ang ubos nga kinaiya, o sumala sa pagtawag niini ni Pablo, ang unod, ug ang kasingkasing mao ang hataas nga kinaiya. Ang saad sa tugon mao ang paghatag sa Iyang katawhan ug bag-ong hunahuna sa pagkakabig, ug bag-ong lawas sa Ikaduhang Pag-anhi. Ang tawo nahulog uban ni Adan, nga gibuhat sa dagway sa Dios, ug nga gibuhat nga may hataas nga kinaiya ug ubos nga kinaiya. Ang tugon ni Cristo mao ang pagtubos sa katawhan uban sa ilang duruha ka kinaiya gikan sa tunglo sa sala.

“Sa katapusang mga adlaw sa kasaysayan niining yutaa, ang tugon sa Dios uban sa Iyang katawhang nagabantay sa Iyang mga sugo pagabag-ohon. ‘Nianang adlaw magahimo Ako ug tugon alang kanila uban sa mga mapintas nga mananap sa kapatagan, ug uban sa mga langgam sa kalangitan, ug uban sa mga nanagkamang sa yuta: ug pagaputlon Ko ang pana ug ang espada ug ang gubat gikan sa yuta, ug papapuy-on Ko sila sa kasigurohan. Ug pakaslon Ko ikaw ngadto Kanako sa walay katapusan; oo, pakaslon Ko ikaw ngadto Kanako diha sa pagkamatarung, ug sa paghukom, ug sa mahigugmaong-kalolot, ug sa mga kalooy. Pakaslon Ko gayod ikaw ngadto Kanako diha sa pagkamatinumanon; ug ikaw makaila sa Ginoo.’”

“‘Ug mahitabo nianang adlaw, ako mamati, nagaingon ang Ginoo, ako mamati sa mga langit, ug sila mamati sa yuta; ug ang yuta mamati sa trigo, ug sa bino, ug sa lana; ug sila mamati kang Jezreel. Ug ako siya ipugas alang kanako diha sa yuta; ug ako malooy kaniya nga wala makadawat ug kalooy; ug ako moingon kanila nga dili akong katawohan, Ikaw akong katawohan; ug sila moingon, Ikaw akong Dios.’ Hosea 2:14-23.

“‘Nianang adlaw, ... ang salin sa Israel, ug ang mga nakagawas sa balay ni Jacob, ... mosalig sa Ginoo, ang Balaan sa Israel, sa kamatuoran.’ Isaias 10:20. Gikan sa ‘matag nasod, ug kabanayan, ug pinulongan, ug katawhan’ adunay mga motubag nga may kalipay sa mensahe, ‘Kahadloki ninyo ang Dios, ug ihatag kaniya ang himaya; kay miabut na ang takna sa iyang paghukom.’ Motalikod sila gikan sa matag diosdios nga nagagapos kanila niining kalibotana, ug ‘mosimba kaniya nga nagbuhat sa langit, ug sa yuta, ug sa dagat, ug sa mga tuboran sa katubigan.’ Buhi-on nila ang ilang kaugalingon gikan sa matag pagkalambigit, ug motindog sa atubangan sa kalibotan ingon nga mga handumanan sa kalooy sa Dios. Masinugtanon sa matag balaanong kinahanglanon, pagailhon sila sa mga manulonda ug sa mga tawo ingon nga kadtong ‘nagatuman sa mga sugo sa Dios, ug sa pagtoo ni Jesus.’ Pinadayag 14:6–7, 12.”

“‘Tan-awa, moabot ang mga adlaw, nagaingon ang Ginoo, nga ang magdadaro makaapas sa mag-aani, ug ang magpipisa sa ubas sa nagapugas sa binhi; ug ang kabukiran motulo ug matam-is nga bino, ug ang tanang kabungtoran matunaw. Ug ibalik ko ang pagkabinihag sa akong katawhan nga Israel, ug ilang tukoron ang mga kalungsoran nga nahimong awaaw, ug ilang puy-an kini; ug mananum sila ug kaparrasan, ug moinom sa bino niini; magbuhat usab sila ug mga tanaman, ug mokaon sa bunga niini. Ug itanum ko sila sa ilang yuta, ug dili na gayud sila lukahon pag-usab gikan sa ilang yuta nga akong gihatag kanila, nagaingon ang Ginoo nga imong Dios. Amos 9:13–15.’” Review and Herald, Pebrero 26, 1914.

Sa dihang miingon si Jeremias, “human niadtong mga adlaw,” ang “mga adlaw” nga nag-una sa buluhaton nga gilarawan sa kalit nga pag-anhi ni Cristo ngadto sa Iyang templo aron sa paghinlo niini, mao ang mga propetikong yugto nga natapos niadtong 1798 ug 1844. Ang katapusan niadtong mga propetikong adlaw (mga yugto), nagtimaan sa kap-atan ug unom ka tuig diin gitukod ni Cristo ang templo sa Millerite, ug sa dihang mikalit Siya pag-anhi niadtong Oktubre 22, 1844, Iyang gituman ang Malakias kapitulo tres, nga Iyang gituman usab sa dihang Iyang gilimpyohan ang templo sa sinugdanan ug sa katapusan sa Iyang ministeryo.

“Sa paghinlo sa templo gikan sa mga mamamalit ug mga magbabaligya sa kalibotan, gipahibalo ni Jesus ang Iyang buluhaton sa paghinlo sa kasingkasing gikan sa kahugawan sa sala,—gikan sa yutan-ong mga tinguha, sa hakog nga mga kailibgon, sa daotang mga batasan, nga nagdaut sa kalag. Malakias 3:1–3 gikutlo.” The Desire of Ages, 161.

Ug “human niadtong mga adlaw,” gitinguha ni Cristo ang paghinlo sa templo nga Iyang gitukod, nga nagrepresentar sa Iyang buluhaton sa paghinlo sa mga kasingkasing sa Iyang katawhan gikan sa kahugawan sa sala, o sumala sa gipahayag ni Jeremias, ang pagsulat sa Iyang balaod diha sa mga kasingkasing ug sa kinasuloran nga mga bahin.

Kay sa pagpangita ug sayop diha kanila, siya nagaingon, Ania karon, ang mga adlaw moabut, nagaingon ang Ginoo, nga ako magahimo ug usa ka bag-ong pakigsaad uban sa balay sa Israel ug uban sa balay sa Juda: Dili sumala sa pakigsaad nga akong gihimo uban sa ilang mga amahan sa adlaw nga gikuptan ko sila sa kamot aron sa pagmando kanila paggawas gikan sa yuta sa Egipto; tungod kay sila wala magpadayon sa akong pakigsaad, ug ako wala magtagad kanila, nagaingon ang Ginoo. Kay mao kini ang pakigsaad nga akong pagahimoon uban sa balay sa Israel tapos niadtong mga adlaw, nagaingon ang Ginoo; Ibutang ko ang akong mga

balaod sa ilang hunahuna, ug isulat ko kini sa ilang mga kasingkasing; ug ako mahimong Dios alang kanila, ug sila mahimong usa ka katawohan alang kanako. Hebreohanon 8:8–10.

Ang mga pulong nga “niadtong mga adlaw” mao ang “katapusan sa mga adlaw” ni Daniel, nga natapos sa 1798 ug 1844. Ang linya sa Protestante nga sungay nga nagsugod sa 1798, diha sa bersikulo kwarenta sa Daniel onse, naghatag og pagpasiugda sa relasyon sa tugon nga natukod uban sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Ang Hebreohanon nga pulong nga “lot” usa ka gamayng bato nga gigamit aron pagtino sa kapalaran sa usa ka tawo. Si Daniel gisultihan sa paglakaw ug pagpahulay (sa kamatayon), hangtod sa “katapusan sa mga adlaw,” sa dihang, sa 1844, magsugod ang paghukom ug pagatukoron ang iyang kapalaran.

Apan lumakaw ka sa imong dalan hangtod sa katapusan: kay ikaw mopahulay, ug motindog sa imong bahin sa katapusan sa mga adlaw. Daniel 12:13.

Ang “mga adlaw” sa “katapusan sa mga adlaw” nagrepresentar sa mga panagna mahitungod sa panahon nga natapos niadtong 1844, kay human niana wala nay panahon nga pinanagnaon. Ang duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig, nga mao ang panan-awon sa marah, nga nagpasabot sa kalit nga pagpakita ni Cristo diha sa Iyang santuwaryo, niadto usab natapos, ug ang duha ka libo ug lima ka gatus ug kaluhaan ka tuig sa katapusang kasuko natapos usab, maingon nga ang mga adlaw sa unang kasuko natapos sa panahon sa katapusan niadtong 1798. Ang “human niadtong mga adlaw,” sumala sa gipasabot ni Jeremias, gisubli sa ulahi ni Pablo. Si Pablo naghisgot sa “human niadtong mga adlaw” ni Jeremias sa makaduha, kay si Pablo dili lamang naghisgot sa pakigsaad nga pagatukoron “human niadtong mga adlaw,” kondili labaw pa niana iyang giila ang buluhaton ni Cristo ingon nga Labing Halangdong Saserdote.

Kay pinaagi sa usa ka halad iyang gihingpit sa walay katapusan ang mga gipabalaan. Ug ang Espiritu Santo usab mao ang saksi alang kanato; kay sa human siya makasulti nang daan, Kini mao ang tugon nga akong pagahimoon uban kanila tapus niadtong mga adlaw, nagaingon ang Ginoo, Ibutang ko ang akong mga balaod sulod sa ilang mga kasingkasing, ug sa ilang mga hunahuna isulat ko kini; Ug ang ilang mga sala ug mga kalapasan dili ko na hinumduman pa. Karon diin may kapasayloan niini, didto wala nay halad pa tungod sa sala. Busa, mga igsoon, sanglit kita may kaisog sa pagsulod ngadto sa labing balaang dapit pinaagi sa dugo ni Jesus, Pinaagi sa usa ka bag-o ug buhi nga dalan, nga iyang gipahinungod alang kanato, agi sa tabil, sa ato pa, sa iyang unod; Ug sanglit may atong dakong sacerdote ibabaw sa balay sa Dios. Hebreohanon 10:14–21.

Ang duha ka gatus ug kaluhaan ka tuig nga nagdugtung sa tagna sa panan-awon sa marah mahitungod sa pagpakita ni Cristo, ngadto sa tagna sa duha ka libo lima ka gatus ug kaluhaan ka tuig sa panan-awon sa chazon sa tagnaong kasaysayan, nagbugkos, o nagdugtung, sa sinugdanan niadtong duha ka tagnaong mga yugto, pinaagi sa usa ka simbolikong sumpay nga nagrepresentar sa panaghiusa sa pagkatawo ug pagkadiosnon, nga mao ang buluhaton nga gituman ni Cristo diha sa paghinlo nga mahitabo panahon sa kalihokan sa ikatulong manulunda, ug moresulta sa tugon nga Iyang pagabuhaton uban sa usa ka gatus kap-atan ug upat ka libo.

Ang panan-awon sa chazon, nga naghulagway sa pagyatak sa templo, mao ang panan-awon sa katawhan nga nayatakan sa sala sukad pa sa pagsukol ni Adan didto sa Tanaman sa Eden; ug ang panan-awon sa marah, nga naghulagway sa buhat ni Cristo sa pagpahiuli ug paghinlo sa templo, silang duha natuman niadtong Oktubre 22, 1844. Adunay duha ka duha ka libo lima ka gatos ug kaluhaan ka tuig nga mga tagna sa kasuko sa Dios, nga nagrepresentar sa pagyatak sa panon ug sa balaang puloy-anan.

Kining duruha ka mga tagna naghulagway sa pagyatak sa katawhan, nga igauli pinaagi sa panan-awon sa marah. Kining duruha ka mga kapungot sa Dios batok sa Iyang katawhan naghulagway sa kapungot batok sa nahulog nga katawhan, nga maluwas ug mauli lamang pinaagi sa buluhaton ni Cristo sa pagtukod pag-usab ug paghinlo sa nahulog nga templo.

Ang duha ka kapungot nagrepresentar sa hataas nga kinaiya ug ubos nga kinaiya sa katawhan. Sa pagkapukan ni Adan, ang ubos nga kinaiya maoy nakabaton sa kagamhanan ibabaw sa hataas nga kinaiya, ug ang tuyo ni Cristo alang sa mga tawo mao nga ang hataas nga kinaiya magmando ibabaw sa ubos nga kinaiya. Sa pagkapukan ni Adan, ang hataas nga kinaiya nahulog ngadto sa mga kaibog sa ubos nga kinaiya, ug ang laraw sa Dios nabali. Mao kini ang gipasabot sa biblikanhong “pagkakabig.” Ang pagkakabig nagpasabot sa pagpahiuli sa hataas nga kinaiya ngadto sa iyang kahimtang sa pagdumala ibabaw sa ubos nga kinaiya. Ang pagkakabig mao ang pagbaligtad, o ang pagpabalihod.

Ang unang kapungot batok sa gingharian sa amihanan mao ang kapungot batok sa ubos nga kinaiya nga nagpasakop sa hataas nga kinaiya diha sa pagkapukan. Kana nga kapungot miuna, kay si Cristo misugod sa buluhaton sa pagtubos sa dapit gayud diin kini unang nagsugod, ug kini nagsugod sa kaulag sa ubos nga kinaiya, nga mao ang kaulag sa tinguha sa lawasnon nga gana. Gisugdan ni Cristo ang Iyang buluhaton pinaagi sa kap-atan ka adlaw nga pagpuasa.

“Nasayod si Cristo nga aron malampuson nga mapadayon ang plano sa kaluwasan kinahanglan nga sugdan Niya ang buluhaton sa pagtubos sa tawo diha gayod sa dapit diin nagsugod ang pagkalaglag. Napukan si Adan tungod sa pagpatuyang sa gana. Aron ipabati sa tawo ang iyang mga obligasyon sa pagtuman sa kasugoan sa Dios, gisugdan ni Cristo ang Iyang buluhaton sa pagtubos pinaagi sa pagreforma sa pisikal nga mga batasan sa tawo. Ang pagkahinayhinay sa pagkamaayo ug ang pagkadaut sa kaliwatan sa tawo kasagarang ikahinungdan sa pagpatuyang sa hiwi nga gana.” Testimonies, tomo 3, 486.

Ang ikaduhang kapungot batok sa mas hataas nga kinaiya, nga girepresentahan sa habagatang gingharian, diin nahimutang ang Jerusalem, nga mao ang siyudad nga gipili sa Dios aron ibutang didto ang Iyang ngalan. Niadtong Oktubre 22, 1844, ang buhat nga gituyo ni Cristo nga pagabuhaton, ug ang buhat nga Iyang ginatuman karon, girepresentahan sa duha ka sungkod ni Ezekiel.

Sa dihang ang duruha ka sungkod ni Ezekiel pagahipuson ngadto sa usa ka sungkod sa walay katapusan, kini nagaila sa tugon diin si Cristo nagakuha sa sala gikan sa Iyang katawohan sa walay katapusan, ug ang kinatas-an ug kinaubsan nga mga kinaiya ginapabalik ngadto sa husto nga herarkikal nga kahimtang, ug ang mga tawo sa makausa pa nahimong hingpit. Sa kahimtang nga

wala pa makabig, ang ubos nga kinaiya sa tawo, nga gilarawan pinaagi sa nahaunang kapungot, naggahum ibabaw sa hataas nga kinaiya sa tawo nga gilarawan pinaagi sa ulahing kapungot. Busa, ang nahaunang kapungot batok sa amihanang gingharian, nga sa heyograpiya “ibabaw” sa habagatang gingharian.

Ang duha ka gatus ug kaluhaan ka tuig nga nagdugtong sa duha ka panan-awon sa marah ug chazon uban sa pagka-Dios ug pagka-tawo, sa ilang usag usa ka sinugdanan, nagakatipon ngadto sa usa ka sungkod sa diha nga gitapus ni Cristo ang buhat sa ikatulong manulonda uban sa usa ka gatus kap-atan ug upat ka libo. Mao kini ang tagna sa katapusang kapungot batok sa habagatang gingharian nga ginadugtong sa tagna sa pagpakita niadtong 1844, kay ang pakigsaad nagahatag ug bag-ong hunahuna sa pagkakabig, apan ang bag-ong lawas (ang amihanang gingharian) igauli lamang sa ikaduhang pag-anhi sa usa ka pagpamilok sa mata.

Ang bersikulo kwarenta sa Daniel onse nagaila sa duruha ka katapusan sa panahon, ug sa pagbuhat niana naghatag og paghatag og gibug-aton sa usa ka sulodnon ug usa ka gawasnong linya sa propetikong kasaysayan sulod sa kasaysayan sa mananap sa yuta sa Pinadayag kapitulo trese. Ang mga kamatuoran nga gibuksan sa maong bersikulo nagrepresentar sa sulodnon ug gawasnong mga linya sa kamatuoran nga gianhi ni Cristo aron pagailahon ug tumanon sulod sa Iyang katawhan. Ang kamatuoran nga ang pagkatawo inubanan sa pagka-Dios dili makasala, girepresentar sa kahayag nga nalambigit sa epekto sa pag-abli sa kahiralo, ug nagrepresentar sa sulodnong kamatuoran sa katawhan sa Dios sa ulahing mga adlaw. Ang kahayag nga girepresentar sa gubat tali sa mga gahum nga nagmando sa kalibutan padulong sa Armagedon mao ang gawasnong kamatuoran sa katawhan sa Dios sa ulahing mga adlaw.

Padayonon nato kining pagtuon sa sunod nga artikulo.

Ang pulong ni Jehova miabut pag-usab kanako, nga nagaingon: Labut pa, ikaw anak sa tawo, pagkuha ug usa ka sungkod, ug isulat ibabaw niini, Alang kang Juda, ug alang sa mga anak sa Israel nga iyang mga kauban: unya pagkuha ug laing sungkod, ug isulat ibabaw niini, Alang kang Jose, ang sungkod ni Efraim, ug alang sa tibook balay sa Israel nga iyang mga kauban: Ug idugtong sila ang usa sa usa ngadto sa usa ka sungkod; ug sila mahimong usa diha sa imong kamot. Ug sa dihang ang mga anak sa imong katawohan mosulti kanimo, nga magaingon, Dili ba nimo ipakita kanamo kon unsa ang imong gipasabut niini? Ingna sila, Kini mao ang giingon sa Ginoong Jehova; Ania karon, akong kuhaon ang sungkod ni Jose, nga anaa sa kamot ni Efraim, ug ang mga banay sa Israel nga iyang mga kauban, ug ipahimutang ko sila uban kaniya, bisan uban sa sungkod ni Juda, ug himoon ko sila nga usa ka sungkod, ug sila mahimong usa diha sa akong kamot. Ug ang mga sungkod nga imong gisulatan anha sa imong kamot sa atubangan sa ilang mga mata. Ug ingna sila, Kini mao ang giingon sa Ginoong Jehova; Ania karon, akong kuhaon ang mga anak sa Israel gikan sa taliwala sa mga nasud, diin sila nangadto, ug tigumon ko sila gikan sa tanang dapit, ug dad-on ko sila ngadto sa ilang kaugalingong yuta: Ug himoon ko sila nga usa ka nasud sa yuta ibabaw sa kabukiran sa Israel; ug usa ka hari maoy mahimong hari nilang tanan: ug dili na sila mahimong duha ka nasud, ni mabahin pa sila ngadto sa duha ka gingharian sa gihapon: Ni dili na usab nila hugawan ang ilang kaugalingon pinaagi sa ilang mga diosdios, ni pinaagi sa ilang mga makalilisang nga butang, ni pinaagi sa bisan hain sa ilang mga kalapasan: apan luwason ko sila gikan sa tanan

nilang mga pinuy-anan, diin sila nakasala, ug hinloan ko sila: busa sila mahimong akong katawohan, ug ako mahimong ilang Dios. Ug si David nga akong alagad mahimong hari ibabaw kanila; ug silang tanan adunay usa ka magbalantay: sila usab magalakaw sa akong mga paghukom, ug magabantay sa akong kabalaoran, ug magabuhat niini. Ug sila mopuyo sa yuta nga akong gihatag kang Jacob nga akong alagad, diin nagpuyo ang inyong mga amahan; ug sila mopuyo didto, sila, ug ang ilang mga anak, ug ang mga anak sa ilang mga anak hangtod sa kahangturan: ug si David nga akong alagad mahimong ilang principe sa walay katapusan. Labut pa, magabuhat ako ug tugon sa pakigdait uban kanila; kini mahimong walay katapusang tugon uban kanila: ug ibutang ko sila, ug padaghanon ko sila, ug ipahimutang ko ang akong balaang puloy-anan sa ilang taliwala sa walay katapusan. Ang akong tabernakulo usab magauban kanila: oo, ako mahimong ilang Dios, ug sila mahimong akong katawohan. Ug ang mga nasud makaila nga ako mao si Jehova nga nagabalaan sa Israel, sa dihang ang akong balaang puloy-anan anaa sa ilang taliwala sa walay katapusan. Ezekiel 37:15–28.